

PARALYSIS AGITANS.

Op bldz 4262 van het nummer van 3 September 1932 vermeldt collega WILLINGE het geval van een man, die zeer veel schrijfwerk verrichtte en die ging lijden aan een rechtszijdige paralysis agitans. WILLINGE meent nu, dat hier sprake zou kunnen zijn van een opstijgende neuritis als oorzaak der paralysis agitans.

Deze veronderstelling kan echter niet juist zijn. Bij elke neuritis, hetzij een toxaemische, hetzij een traumatische, vinden we nooit teekenen van ontsteking, doch uitsluitend van degeneratie. Zoowel de ascylander als de mergscheede gaan vervallen: de fibrillen sterven af en vallen uiteen in eenigszins parelsnoervormige fibrilresten, die vrij spoedig geresorbeerd worden; gelijktijdig degenerereert de mergscheede tot een onregelmatige verbrokkeling, terwijl ook de scheede van SCHWANN veranderingen ondergaat. Een dergelijk degeneratief proces kan echter niet opstijgen, doch treft gewoonlijk de zenuw in haar geheele lengte. Wel bestaat er ongetwijfeld een perineuritis ascendens, doch deze kan alleen ontstaan, wanneer een zenuw door een geïnfecteerde wond loopt. In dat geval kunnen kiemen in de lymfhebanen der zenuw, die in het perineurium loopen, binnendringen en daarin een opstijgend ontstekingsproces veroorzaken. Deze gevallen, die ik herhaaldelijk heb waargenomen, zijn vrij zeldzaam en van een dergelijken gang van zaken is bij paralysis agitans toch zeker geen sprake. Bovendien moeten we de afwijkingen, die de paralysis agitans veroorzaken, zoeken in de omgeving der subcorticale kernen (thalamus, putamen, regio subthalamica, enz.) en dan ligt het wel zeer vóór de hand om als oorzaak der paralysis agitans aan te nemen locale ontstekingsprocessen, zooals door de talrijke gevallen van Parkinsonisme na griep-encephalitis wordt aangetoond. Of wel degeneratieve processen, tengevolge van arteriosclerose, zooals in de gevallen van seniele paralysis agitans liggen er aan ten grondslag.

De verschijnselen van paralysis agitans komen bij het begin van de ziekte dikwijls slechts aan één zijde te voorschijn en niet zelden aan de rechter hand. Wellicht is de verklaring te zoeken in het feit, dat de rechter hand het meest gebruikt wordt en dat dientengevolge de linker subcorticale kernen ten gevolge van hun verhoogde prestaties het eerst onderhevig zijn aan degeneratieve veranderingen.

's-Gravenhage, 4 September 1932.

G. C. BOLTEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BOEKAREST. — **Een eisch om schadevergoeding.** Een echtpaar te Boekarest werd door een specialist behandeld wegens syphilis. De man stierf door een auto-ongeval. Later hertrouwde de weduwe nadat, bij onderzoek, de specialist haar had verzekerd, dat het mocht. Na eenigen tijd stuurde de arts de dame zijn rekening, waarop zijn naam (niet zijn specialisme) en adres was vermeld. De echtgenoot nam den brief van den postbode aan en vermoedde, door den naam van den arts, de waarheid. Verwijten en twisten waren daarvan het gevolg, en het einde was echtscheiding. De dame eischte nu van den dokter schadevergoeding, omdat het hoofd van de enveloppe het geheim had verraden. De rechtbank vond den eisch ongegrond (*Lancet*, 20 Aug.).

— **Belasting op spécialité's.** Voor elke verpakking van een buitenlandse spécialité moet in Roemenië een belasting van 5 Lei worden betaald, in den vorm van een bijzonder zegel, dat in de postkantoren kan worden gekocht (*Lancet*, 20 Aug.).

ISTAMBOEL. — **Nieuw handschrift van Galenus.** In de Hagia Sofia is door Dr. RICHARD WALTER een volledig handschrift gevonden van een tot dusver slechts in brokstukken bekende verhandeling van GALENUS „over de geneeskundige ondervinding”. Het bevat een debat tusschen een empiricus en een dogmaticus.